

skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, jenž byl nezbytný pro jeho rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr.ř.). Provedené důkazy poté hodnotil v souladu s trestním řádem, ust. § 2 odst. 6. V tomto směru mu nelze nic vytknout. Nelze souhlasit s námitkami v odvolání, které se týkají protokolace při hlavním líčení. Postup soudu odpovídal ust. § 55b tr.ř. a samosoudkyně nechala vyhotovit protokol v doslovném znění. Odvolací soud rovněž neshledal důvody pro doplňování dokazování ze stejných důvodů, pro které soud I.stupně odmítl další návrhy obžalovaného na doplnění řízení. V trestní věci bylo prokázáno, že podstatou stížností svědka Bodrova (dnes Kvasničky) byla tvrzení, že byl týrán tím, že mu policisté nadávali „mafíán“, nechali ho čekat u mříže, když se dožadoval notebooku, nechtěli mu dát chléb navíc po večeři a hlavně mu podle jeho přání nedávali jídlo, které měl rád a byla mu poskytována špatná lékařská péče v tom, že když mu na ránu nepomáhaly mastičky, které mu dávali, až potom ho odvezli k lékaři. Uvedené skutečnosti zjistil soud především z výpovědi svědka. Pokud jde o stížnosti, které vznesl proti konkrétní policistce, svědkyni Mandysové, spočívaly v tom „s ní nemohl najít společnou řeč“ a když po ní něco chtěl, řekla mu buď že na to nemá právo nebo mu neodpověděla. Tyto stížnosti byly dále prostřednictvím obžalovaného použity pro uvedená písemná trestní oznámení. Soud I.stupně se zabýval tím, zda v daném případě došlo k situaci popsané obžalovaným v jeho trestních oznámeních. Nelze přehlédnout, že šlo o zprostředkovaná tvrzení, která před soudem vyzněla jinak než v podání obžalovaného, přičemž nelze přehlédnout motivaci trestné činnosti obžalovaného, kterou byla snaha, aby „dostal“ svědka Bodrova z azylového zařízení a aby dosáhl toho, že svědek bude právně uznán jeho synem. Přitom je zjevné, že některá jeho sdělení o tom, jaký je dopad zavedeného režimu tohoto zařízení na svědka, bez vlastní znalosti poté použil k nařčení z trestné činnosti.

Soud I.stupně správně posoudil jednání uvedené pod bodem ad 1) jako trestný čin útoku na státní orgán podle § 154 odst. 2 tr.zák. Je zřejmé, že cílem útoku bylo znevažít tuto příslušnou složku policie, kdy objektem ochrany příslušného ustanovení trestního zákona je poslání, jehož je tento státní orgán nositelem a ust. § 154 odst. 2 tr.zák. mu jako instituci poskytuje ochranu. Soud I.stupně tedy vycházel z toho, že ze svědeckých výpovědí a provedených listinných důkazů vyplynulo, že šlo o hrubou pomluvu státního orgánu pro výkon jeho pravomoci, a to písemným projevem obžalovaného, který byl podán jako trestní oznámení, přičemž vzhledem